

Libhošťský zpravodaj

Ročník X. číslo 9 – Září 2008

Voják si šeptá

Zdeněk Vavřík

(Ze sbírky Puklý bronz)

Se zbraní v ruce, s hlavou pod přilbicí,
nad tebou, země, stojím, věrný syn:
vidím tě, vidím, sivou holubici,
cítím, jak voníš z rozoraných hlín,

slyším tvá ústa, voní po pěnici,
korunou je ti věnec z pomněnek...
já jsem tvůj stín, tvůj voják pod přilbicí,
navždy tvůj pro děti zlatý věk.

**(K sedmdesátému výročí vyhlášení zářijové
mobilizace a okupace obce v roce 1938)**

OBSAH

OBSAH	2
OSVĚTOVÁ BESEDA INFORMUJE	3
Slavnostní odhalení pamětní desky	3
Informační panely v Pavelkově lesíku už slouží	4
Osvětová beseda připravuje	4
Vítání občánků	6
Poděkování	6
Divadlo	6
Internetové stránky Libhoště – rok poté	7
Z OBECNÍHO DĚNÍ	10
Jakou má Libhošť pověst - pokračování	10
INFORMACE Z MĚÚ NOVÝ JIČÍN	11
Setkání pod Libhošťskou hůrkou	11
Biologicky rozložitelné odpady	12
Konec výměny občanských průkazů	13
Další obnovená studánka	14
OD VÁS	15
Irsko - Limerick	15
KULTURA A SPOLEČENSKÉ DĚNÍ	18
Libhošťané na fotografiích ve významných životních a společenských situacích	18
Na návštěvě u malíře Miroslava Hanzelky	19
Lašský koutek	25
KAM ZA KULTUROU	29
INZERCE	31
SPOLEČENSKÉ OKÉNKO	32

OSVĚTOVÁ BESEDA INFORMUJE

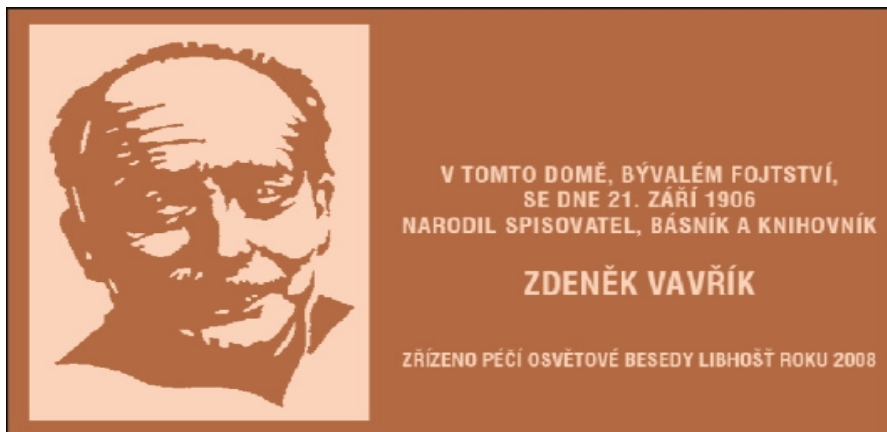
Slavnostní odhalení pamětní desky našemu rodáku Zdeňku Vavříkovi

V roce 2006 jsme si připomenuli sté výročí narození našeho nejvýznamnějšího rodáka, básníka, spisovatele, knihovníka a kulturního pracovníka – **Zdeňka Vavříka**. Při této příležitosti členové osvětové besedy připravili a veřejnosti představili literárně dramatické pásmo z jeho celoživotního díla. Jak se ukazuje, dostal se náš rodák Zdeněk Vavřík neprávem do úplného zapomnění a jeho tvorba může oslovit i dnešní generaci. Osvětová beseda v Libhošti i z tohoto důvodu zajistila pamětní desku, která bude instalována na jeho rodném domě, na budově libhošťského Fojtství.

Slavnostní odhalení pamětní desky se uskuteční v pátek dne 17. září v 17. hodin. Při této příležitosti si připomeneme i stodruhé výročí básníkovy narození. Pamětní desku zhotovil akademický architekt pan Zdeněk Rosák, přítel Vavříkovy rodiny. Po skončení slavnostního aktu se v trávovém sále Fojtství uskuteční repríza literárního pásma, které na počest našeho významného rodáka přednesou členové osvětové besedy.

Na slavnostní akt odhalení pamětní desky i k poslechu literárního pásma zveme všechny občany a mládež. Vstupné je dobrovolné.

(Omlouváme se, informace o datu konání slavnostního aktu, uveřejněné v červencovém čísle LZ, neplatí.)

Informační panely v Pavelkově lesíku už slouží

Rudolf Šindler

V minulém čísle Libhošťského zpravodaje jsme naše čtenáře pozvali na prezentaci informačních panelů v Pavelkově lesíku o proměnách krajiny za našimi humny, pod Hůrkou. Tato akce se opravdu v neděli 10. srpna odpoledne uskutečnila. Počasí nám přálo, po zamračené a trochu i deštivé sobotě přišla slunečná neděle, která vybízela k procházce. Krásné nedělní odpoledne inspirovalo více než 50 zvědavých návštěvníků k tomu, aby se přišli podívat, co se to tam vlastně bude dít, a aby se při výkladu O. Sobka poučili a přesvědčili se, jak krajina pod Libhošťskou hůrkou, o které se mluví, vypadala dříve a jak vypadá nyní. Pro "nepamětníky" velmi poučné. O tom, že zájem opravdu byl, svědčí i mnoho dotazů, které musel Olda Sobek ještě navíc zodpovídat.

Mezi návštěvníky byli i „přespolní“, někteří z nich si dění v Libhošti ne nechají ujít (např. p. Pavel Wessely), s jejich účastí můžeme skoro vždy počítat. Velmi potěšitelné je, že byla zastoupena i mladá generace. Nebudu se rozepisovat, co všechno je na panelech k vidění, neboť vše již bylo napsáno v minulém čísle zpravodaje, a navíc, už by se vytratila zvědavost všech, kteří se nemohli zúčastnit. Přijďte, podívejte se a nechte se poučit. Vezměte s sebou i své známé.

Osvětová beseda děkuje realizačnímu týmu, který se o zbudování tohoto naučného panelu zasloužil, tj. Mgr. Jiřímu Schindlerovi, Kateřině Nečasové, Danielu Kletenskému, a hlavně Oldřichu Sobkovi, který přišel s myšlenkou přiblížit novým generacím, jak libhošťské okolí ještě nedávno vypadalo. A že dokázal tuto svou myšlenku dotáhnout k realizaci. Poděkování patří i pracovníkům odboru životního prostředí Městského úřadu v Novém Jičíně za poskytnutí grantu na ekologickou výchovu, z něhož byly náklady částečně pokryty.

Osvětová beseda připravuje

První ročník libhošťské drakiády

Po úspěšné loňské premiéře drakiády pořádá osvětová beseda opět setkání s draky ve větru. Zveme děti, mládež, rodiče a vůbec všechny, kdož si chtějí zavzpomínat na svá mladá léta, **v neděli 5. října** odpoledne na svahy Břehů, kde proběhne 1. oficiální libhošťská drakiáda. Součástí bude i soutěž o nejhezčího draka. Podrobnosti uveřejníme v říjnovém čísle zpravodaje.

Spolu s osadním výborem a sborem dobrovolných hasičů:

**Slavnostní shromáždění občanů
při příležitosti 90. výročí vzniku
Československé republiky
a ukončení 1. světové války.**

Shromáždění se uskuteční **v pondělí 27. října**. Součástí slavnostního aktu bude lampiónový průvod s hudbou. Účastníci slavnosti se shromáždí na sportovním hřišti **u tří památných lip**, které zde byly vysazeny při příležitosti padesátého výročí vzniku ČSR v roce 1968. Památné stromy zde vysadili poslední v té době žijící libhošťští legionáři. Na místním hřbitově si připomeneme památku našich legionářů, oběti 1. světové války vzpomeneme u Památníku padlých Libhošťanů. Vzpomenut bude každý jmenovitě.

K tomuto významnému výročí vydává osvětová beseda mimořádnou vlastivědnou přílohu LZ, která bude věnována okolnostem vzniku ČSR, libhošťským legionářům a Libhošťanům, kteří se dobrovolně zapojili se zbraní v ruce na obranu republiky.

K připravované mimořádné příloze, která vyjde v říjnu, nám v seznamu našich legionářů stále schází dosti údajů. Jde o:

1. **Antonína Čapku**, z č. 171, * 17. února 1890, který se 10. listopadu 1917 oženil s Marií Böhmovou (máme jeho fotografii).
2. **Františka Hanzelku**, * 6. ledna 1896, zemřel dne 14. listopadu 1973 v Sedlnicích (fotografii máme).
3. **Rudolfa Hanzelku**, narozen na č. 15 dne 19. května 1898, oženil se s Adolfínou Lacinovou z č. 112.
4. **Josefa Honeše**, z č. 30, * 29. května 1893, oženil se na Hukvaldech s Marií Petrovou.
5. **Emila Marka**, * 23. ledna 1878, patrně se odstěhoval do obce Měřín v okrese Velké Meziříčí, kde se asi také oženil.
6. **Augustina Michalce**, * 14. července 1889, byl ženatý s (?) Kopřivovou?
7. **Emila Šustka**, z č. 44, * 30. ledna 1888 ve Staré Bělé.
8. **Josefa Šustka**, z č. 125, * 23. března 1898.

Prosím všechny naše příznivce, pokud mají k těmto našim legionářům jakékoliv poznatky, či dokonce dokumenty, aby je poskytli, nejlépe osobně Oldřichu Sobkovi. Za pomoc při pátrání předem děkuji.

Vítání občánků

Vážení spoluobčané, dovoluji, abych vás pozvala na letošní druhé vítání občánků. To se uskuteční tradičně ve velkém sále na Fojtství 9. listopadu 2008.

Srdečně zveme všechny nově narozené děti, rodiče, sourozence, příbuzné i ostatní občany.

Své děti, prosím, přihlaste u M. Blažkové do konce října.

Ještě připomínám, že fotografie z prvního letošního vítání máte možnost zhlédnout na internetových stránkách obce.

Za OB Miluše Blažková

Poděkování

Výkonná rada osvětové besedy děkuje zatím neznámému dárci za darování sešitu se záznamy z jednání výboru libhošťského Orla z období 1. republiky. I když je knížka již neúplná, poslouží především redakci Libhošťského zpravodaje při objasňování života našich předků. Zápisů jistě využijeme.

Za OB: Oldřich Sobek

Divadlo

V prosinci tohoto roku oslaví libhošťské ochotnické divadlo „Z kopce do kopce“ menší jubileum. I když slovo „oslaví“ je nutno brát v tomto kontextu spíše s mírnou dávkou ironie. V prosinci to totiž bude již pět let, kdy se v Libhošti naposledy hrálo „velké“ divadlo, protože dne 28.12.2003 měla v sále pohostinství U Kolářů premiéru hra Záskok, pocházející z repertoáru Žižkovského divadla Jára Cimrmana. Představení mělo docela slušný (a pro mě osobně, jako režiséra, i trochu nečekaný) úspěch, neboť jej v doslova nabitém sále zhlédlo více než 200 diváků.

Od té doby ale už uplynulo mnoho vody, a jelikož jsme nechtěli, aby se na libhošťské divadlo úplně zapomnělo, a také proto, že už se některým protagonistům zmíněného představení začalo stýskat po hraní, rozhodli jsme se, že výše zmíněné „jubileum“ oslavíme novým divadelním představením. A jelikož se říká, že vítězný tým se nemění, tak i tentokrát se bude jednat o další kus z pera českého génia Jára Cimrmana, a i tentokrát se na jevišti setkáte s většinou herců, kteří se podíleli na hře Záskok. Na režiséřskou sesli opět zasednu já.

Premiéra tohoto představení by se měla uskutečnit tradičně v prosinci mezi svátky. Přesnější termín premiéry, spolu s názvem vybrané hry a dalšími podrobnostmi, vám přineseme v některém z dalších čísel zpravodaje.

Aleš Hána

Internetové stránky Libhoště – rok poté

Jak už název tohoto článku napovídá, 2. září uplyne jeden rok od zahájení provozu libhošťských internetových stránek. A jak už to bývá zvykem, jsou takováto výročí příležitostí k menšímu bilancování. A nejinak tomu bude i v tomto případě.

Až do září loňského roku chyběla Libhošti prezentace na jednom z největších fenoménů dnešních dní – internetu, což byla jistě škoda, zvažíme-li, že drtivá většina okolních obcí už své stránky dávno měla. Osvětová beseda v Libhošti si dala tehdy za úkol pokusit se o nápravu. Hodnocení, do jaké míry se to povedlo, necháme na vás, nicméně je pravdou, že ze zveřejněné ankety vyplývá, že většině návštěvníků se stránky líbí. Je jenom škoda, že ti, kterým se stránky z nějakého důvodu nelíbí, nevyjádřili své názory třeba na fóru, určitě by tak přispěli k tomu, aby se autoři stránek mohli zamyslet nad tím, co by šlo zlepšit.

Výsledky ankety, běžící na internetových stránkách (stav k 30. srpnu 2008)

A zlepšovat je stále určitě co. Počínaje vzhledem stránek, jejich funkcí (výpadky fotogalerie), a konče počtem a aktuálností článků a příspěvků. A tady, jak se domnívám, leží asi největší kámen úrazu. Často totiž slyším výtky, že se na stránkách nic neděje a že tam není nic nového. A je to, bohužel, pravda. Na stránkách se opravdu objevují nové příspěvky jenom zpravidla tak jednou za měsíc. Důvod je prostý – nedostatek informací. Na stránky se

totiž mohou dostat jen ty informace, ke kterým se přispěvatelé stránek dostanou. A to je většinou koncem měsíce v souvislosti s uzávěrkou Libhošťského zpravodaje. Tehdy se nashromáždí větší množství informací, které jsou následně publikovány ve zpravodaji či na stránkách. Pokud tedy chcete, aby se na stránkách objevovaly čerstvější zprávy nebo informace, není nic jednoduššího, než, pokud o nějakých informacích víte, je zaslat ke zveřejnění. Další věc je ta, že bychom v kolektivu přispěvatelů rádi přivítali nové členy, kteří by se zabývali získáváním nových informací a pátráním po nových událostech. Máte-li zájem podílet se na zlepšování úrovně a informovanosti stránek, velmi rádi s vámi navážeme spolupráci, stačí jen napsat na kontaktní email web@libhost.cz.

Pokud se týká návštěvnosti stránek, tak ta se za ten rok ustálila na zhruba 30 návštěvnících za den, což by se dalo označit za slušný průměr. Největší nápor stránky zažily začátkem února tohoto roku, kdy došlo v Libhošti k oněm dvěma známým událostem – zásahu policie na benzince a vraždě Bedřicha Hanzelky. V té době se návštěvnost stránek vyšplhala až na 110 návštěvníků za den.

Nedílnou součástí internetových stránek Libhoště je i diskusní fórum. I to se za ten rok jistým způsobem vyvíjelo. Hodnocení tohoto vývoje bych rozdělil na několik částí. Pokud jde o návštěvnost, tak ta je, myslím, docela solidní, i když ne kdovíjak velká. Počet registrovaných uživatelů byl ke konci srpna 91, i když ne všichni pravidelně či vůbec přispívali. Těchto 91 přispěvatelů napsalo celkově 1202 příspěvků, ovšem je nutno přiznat, že téměř polovinu z nich tvoří příspěvky v sekci Nohejbal, kterážto je na fóru daleko neaktivnější. Pokud jde o přispěvatele samotné, tak se do jisté míry naplnily mé obavy z toho, že fórum bude, mimo jiné, i útočištěm lidí, kteří nechtějí vést rozumnou diskuzi, ale jen provokovat, útočit na ostatní a pomlouvat, samozřejmě to vše pod rouškou anonymity. I když je „anonymita“ v tomto případě jen relativní pojem (u drtivé většiny uživatelů se dají dohledat, podle stop, které na internetu zanechávají, dodatečné informace, které odhalí jejich pravou totožnost), tak i přesto se několik takovýchto „přispěvatelů“ objevilo i na libhošťském fóru. V této souvislosti mi dovoluťe ocitovat, co o komunitě anonymních přispěvatelů do různých diskuzí napsal renomovaný český psychiatr Cyril Höschl:

Ubohost, agresivita a vulgárnost některých diskusních příspěvků jsou výrazem rozšířeného jevu, který - budete se divit - s psychiatrií téměř nesouvisí. Dokonce bych řekl, že na žumpách internetových diskusí se psychiatřiční pacienti podílejí zanedbatelnou měrou a že dávat charakterové vlastnosti a úroveň internetových anonymů do souvislosti s psychiatrií bylo by vůči duševně nemocným nespravedlivé, psychiatrii by to umazalo a nepatříčně dále stigmatizovalo.

Hranice mezi dobrem a zlem prochází srdcem každého člověka, vytyčujíc v něm proporci toho horšího, co v nás dríme, a čeká na svou šanci. Osobnost - persona je od "per sonare", zníti přes, rozuměj masku. Naše role, ony divadelní masky, které si držíme před tváří, abychom "vypadali", jsou, jak víme, vyměňovací, a každá se hodí za jiných okolností. V suterénu našich srdcí máme masku, za níž se stydíme či bojíme vyjít na světlo, ví-li se, že jsme to my. Přes to, že nás přitahuje a měli bychom někdy ohromnou chuť ji použít, zároveň bychom v ní nikdy nechtěli být nachytáni. I mnozí bezskrupulózní hnusáci vědí, že je odporná, a zakládají si na sobě natolik, že také chtějí být nahlíženi lepšími, než mají sklon být.

Uskutečnění některých pokusů je, zejména u zbabělců, podmíněno anonymitou. Anonymitu poskytuje dav, také situace, kdy nehrozí bezprostřední kontakt s obětí, tedy dopisy, telefonáty, noční výpady ze zálohy. Internet je jedním z takových úkrytů. Umožňuje beztrestně vysypat na ulici vlastní splašky. Mnohým se při tom uleví, jako když vymáčkne furunkl. Mají v sobě naštosovanou bezmeznou žlučovitou závist vůči vzdělanějším, chytřejším, úspěšnějším a (nedej bože) bohatším. Mají vztek na ty, kdož jsou spokojeni. Nejraději by je roztrhali na kusy. A protože jinak nedokážou, vyřizují si to s nimi v otevřených, neřízených anonymních internetových diskusích. Je jich mnoho a jejich četba je naprostou ztrátou času. Proto to nedělejte.

Ovšem je třeba jedním dechem dodat, že ne všichni přispěvatelé, kteří se na fóru neprezentují svým pravým jménem, odpovídají výše zmíněnému popisu. Naštěstí existují i takoví, kteří dovedou i anonymně vést rozumnou diskuzi. A jsem rád, že se několik takových vyskytuje i na libhošťském fóru. Obecně by se ale dalo říci, že možnosti diskusního fóra zůstaly víceméně nevyužity, neboť, když jsem jej zakládal, doufal jsem, mimo jiné, že se do případné diskuze zapojí i osadní výbor a že mu budou občané i tímto způsobem klást otázky, které je zajímají. Leč zatím se tak nestalo.

Závěrem bych chtěl vyjádřit naději, že internetové stránky Libhoště zůstanou pro jeho občany i nadále užitečným zdrojem informací. Doufám také, že časem dojde k rozšíření redakčního týmu o nové členy, kteří přispějí k ještě většímu zkvalitnění těchto internetových stránek. Nezapomeňme, že to děláme hlavně sami pro sebe.

Aleš Hána

Z OBECNÍHO DĚNÍ

Jakou má Libhošť pověst - pokračování

Aleš Hána

V minulém čísle zpravodaje jsme se zmínili o kauze, kterou vyvolal výrok obhájkyň Radima Halamíčka (odsouzeného mezitím na 14 let nepodmíněně za vraždu Bedřicha Hanzelky), paní doktorky Hany Švábenské.

Kauza od té doby nabrala docela na obrátkách a začal se jí zabývat, mimo jiné, i starosta Nového Jičína, pan Ivan Týle. Ten vyzval paní doktorku k písemné omluvě, kterou měla poslat do 31. srpna 2008. Pokud by se tak nestalo, hodlal se pan starosta, podle jeho vyjádření, v celé záležitosti obrátit na Českou advokátní komoru. Nakonec to ale vypadá, že tak nebude muset učinit, neboť podle zprávy, kterou mi pan starosta poslal v neděli 31. srpna (tedy v poslední den termínu), to vypadá, že paní Švábenská omluvný dopis přece jenom nakonec poslala. Dopis by měl mít v krátké době k dispozici osadní výbor, který jej jistě brzy vyvěsí na své nástěnce. Pan starosta Týle tímto považuje, podle jeho vyjádření, celou kauzu za uzavřenou. A myslím, že je to jenom dobře.

Dovolte mi, nicméně, na celou tuto záležitost pohlédnout i z trochu jiného úhlu. Bylo určitě zajímavé pozorovat, jak se v Libhošti zvedla unisono vlna nevole po zveřejnění této kauzy, která se stala na jistou dobu jedním z nejdiskutovanějších témat mezi občany Libhoště. Bylo také zajímavé pozorovat, jak tento případ jistým způsobem sjednotil Libhošťany, kteří se svorně pohoršovali nad výrokem ostravské právničky, která možná ani netušila, co svým výrokem způsobí, a chtěli takto hájit svou obec. Do jisté míry je určitě užitečné a dobré vědět, že občanům Libhoště stále záleží na pověsti jejich obce, ovšem na druhou stranu je trochu smutný fakt, že tento zájem o dobrou pověst obce vyplul na povrch pouze u této mediálně známé kauzy. Je trochu škoda, že zájem občanů o místo, kde žijí, se neprojeví třeba i v běžném každodenním životě. Například účastí na různých společenských, kulturních či slavnostních událostech, nebo třeba jenom prostým zájmem o dění v obci, o její budoucí vývoj. Aby se například nestalo, že na schůzi, kde se volí nový osadní výbor, přijde pouze kolem čtyřiceti lidí. Domnívám se, že tímto zájmem o veřejné dění bychom své obci pomohli daleko více uchránit její pověst, než rozčilováním se nad výrokem, který byl sice velmi neuvážený a hoden omluvy, ale o kterém většina z nás možná nebude do roka ani vědět.

INFORMACE Z MĚÚ NOVÝ JIČÍN

Setkání pod Libhošťskou hůrkou

Dne 10. srpna 2008 se za krásného letního počasí a v příjemné atmosféře přátelského setkání zájemců z řad laické i odborné veřejnosti v počtu více než 50 milovníků nejen přírody, ale i dávných a zapomenutých dokladů minulosti, znaků hmotné i duchovní kultury a do současnosti dochovaných zajímavých míst v blízkém okolí, uskutečnila veřejná prezentace akce připravené občanským sdružením Osvětová beseda v Libhošti.

V lokalitě Pavelkova lesíka byly instalovány dva informační panely, které prostřednictvím textů doplněných fotografiemi, obrázky a mapkami podrobně a poutavě seznamují s proměnami krajiny v podhůří Libhošťské hůrky. Jistě každý návštěvník na nich nalezne údaje o některé ze zájmových oblastí, kterou má rád. Je zde zmíněna historie, vztahující se k lokalitě i širšímu okolí – kupříkladu Příborský chodník jako dávná kupecká cesta, spojnice mezi Starým Jičínem a Příborem s propojením na Hukvaldy a odbočkou přes Rybí na Štramberk, anebo poutní místo s kapličkou Panny Marie, opředené pověstmi, kde se v minulosti lidé setkávali při slavnostech, obřadech a odpočinku. Dále pak je to archeologie a paleontologie s připomenutím osobnosti prátera Josefa Slavíčka (1866 – 1944), který objevil a v období let 1904 – 1910 prozkoumal bohaté naleziště pozůstatků flory a fauny druhohorního jurského moře a shromáždil rozsáhlou sbírku zkamenělin. Geologie, geografické poměry a geomorfologie je dána do souvislosti s hydrologickými poměry v oblasti, důsledky způsobu hospodaření na zemědělské a lesní půdě, nebo s těžbou vápence a vápencového pískovce v dnes již zaniklých lomech, které místní obyvatelé otevřeli na přelomu 18. a 19. století. Zdůrazněny jsou také přírodní a krajinné hodnoty – živočišstvo a rostlinstvo s uvedením příkladů chráněných, vzácných a mizejících druhů a lesy s místy původní zachovanou dřevinnou skladbou porostů.

Jestliže Vás zaujala tato stručná zmínka o popisovaném území a pozvánka k jeho navštívení, naleznete je na rozhraní libhošťského a rybského katastru s nejsnadnějším přístupem od Libhoště podchodem pod komunikací I/48 Nový Jičín – Příbor v místě benzínové čerpací stanice, protože lokalita není přístupná po polních cestách a neleží na žádné ze značených turistických tras. Přemístěním kapličky (2007) z původní lokality u jednoho z pramenů vápenité vody do místa lidem lépe přístupného byla obnovena dlouholetá „mariánská“ tradice a doplněním prostoru o informační tabule s naučnými texty o přírodním, historickém a kulturním vývoji okolí Libhošťské hůrky se místo stává místem opakovaného setkávání a krátkodobé rekreace zdejších občanů i návštěvníků Novojičínska.

Město Nový Jičín ve spolupráci s Osvětovou besedou se podílelo na přípravě a výrobě obou tabulí a instalaci dřevěné konstrukce poskytnutím části finančních prostředků v rámci ekologické výchovy a osvěty s cílem zvýšit povědomí o přírodním a krajinném prostředí v okolí Nového Jičína. Jmenovité poděkování náleží panu Oldřichu Sobkovi jako autorovi myšlenky, který koordinoval realizaci záměru. Při své návštěvě nezapomeňte, že se pohybujete na soukromém pozemku, a proto se chovejte ohleduplně a pomozte uchovat a chránit toto místo pro budoucnost.

*Ing. Hana Hůlová,
odbor životního prostředí*

Biologicky rozložitelné odpady

Tak jak bylo již v prázdninovém čísle Novojičínského zpravodaje avizováno, budeme se v seriálu ODPADY 2000 – 2007 věnovat biologicky rozložitelným odpadům, zkráceně bioodpadům. Rovněž tato skupina odpadů patří ke komunálním odpadům, jejichž nakládání má ve své správě obec.

Produkce bioodpadů byla ve sledovaných obdobích, tj. od roku 2000 do roku 2007, poměrně konstantní (okolo 70 tun za rok). Jelikož procentuelní množství bioodpadů s ohledem na celkovou produkci komunálních odpadů není zanedbatelné, bylo nutno ze strany obce hledat vhodné alternativy ke způsobu nakládání s tímto druhem. Toto však nebyl jediný důvod. Schválené cíle a opatření obsažené v závazné části programu odpadového hospodářství (POH) ČR a Moravskoslezského kraje promítaly vysoké požadavky na rozvoj odpadového hospodářství. Tyto požadavky kladly na rozvoj odpadového hospodářství obce značné nároky, z nichž největší byly kladeny právě na nakládání s biologicky rozložitelnými komunálními odpady. Byť je odpadové hospodářství obce na poměrně dobré úrovni, je přesto mezi jeho stavem a některými cíli závazné části POH Moravskoslezského kraje v současné době nesoulad, který je nutno překlenout rozvojem systému odpadového hospodářství, tj. optimalizací nakládání s bioodpady.

V počátcích zavedení třídění bioodpadu bylo možno ukládat tento druh odpadů na separační dvůr u vlakového nádraží v Novém Jičíně na ulici K.Schwarze. Díky vzrůstajícím nárokům na prostor a technické vybavení byl tento dvůr v roce 2005 uzavřen a nahrazen novým sběrným dvorem na Palackého třídě, kde mohli a mohou občané stále v provozní době, tj. od pondělí do pátku od 8,00-11,00 hod. a 11,30-17,00 hod., v sobotu pak od 8,00-11,00 hod. tento druh odpadu předat. Další možností byl odvoz odpadů po telefonické dohodě. V roce 2006 a 2007 se město rozhodlo k podpoře domácího kompostování, které bylo vhodné zejména pro lokality se zástavbou rodinných domů. Jednalo se o poskytnutí dotace ze strany města Nového Jičína při za-

koupení domácích kompostérů. Celkově bylo občanům přiděleno na základě stanovených kritérií tisíc kusů nádob. V loňském roce byl rovněž započat pilotní projekt sběru bioodpadů. Na třech lokalitách v Novém Jičíně byly rozmístěny zelené jednokubíkové vany pro sběr tohoto druhu odpadu. Pracovníci radnice a Technických služeb města Nového Jičína zjišťovali, zda nádoby obsahují pouze stanovený druh odpadů a nejsou k nim přimíchávány i jiné odpady. Jelikož se ukázalo, že sběr bioodpadů do sběrných nádob je žádaný a stanovené požadavky byly ze strany občanů akceptovány, uzavřelo město smluvní vztah se společností ASOMPO, a.s. Smlouva městu zajistila nakládání s bioodpady, které jsou následně po odvozu zpracovávány v kompostárně. Na počátku bylo ve městě a jeho částech umístěno celkem 15 kusů 770 l plastových hnědých nádob. Následně bylo množství rozšířeno o dalších 30 kusů 770 l a 8 kusů jednokubíkových van. Seznam lokalit je uveden níže.

Co lze do nádob ukládat? Do hnědých plastových nádob o objemu 770l patří kuchyňské zbytky jedná se např. o zbytky z kuchyně, posekanou trávu, listí ze stromů, apod. Vše je detailně popsáno právě na nádobách. Po výsypu je nutno nádobu opětovně uzavřít víkem. Je nepřípustné odpad v nádobě ušlapávat. Následně dochází v nádobě k procesům, které mají vliv na zvýšený zápach. Odpady rovněž nelze ukládat mimo sběrné nádoby např. v pytlích apod. Jedná se o porušení vyhlášky obce, kdy za odložení odpadu mimo vyhrazená místa hrozí občanovi nemalá sankce.

Stanoviště kontejnerů na biologicky rozložitelný odpad

1. Libhošť - obchod - střed obce,
2. Libhošť - u paneláků,
3. Libhošť na začátku části NJ v blízkosti prodejny PNEU,
4. Libhošť - Malá Vídeň (stanoviště sklolaminátových nádob),
5. Libhošť k točně - Svatý Marek (stanoviště sklolaminátových nádob)

Konec výměny občanských průkazů

Vážení občané,

dne 31.12.2008 končí ze zákona platnost občanských průkazů bez strojově čitelných údajů (růžové kartičky se šestimístným číslem a sérií), vydaných do 31.12.2003. Držitel těchto občanských průkazů jsou povinni požádat o jejich výměnu do 30.11.2008.

Výměna občanských průkazů **se nevztahuje** na občanské průkazy vydané občanům **narozeným před 1.1.1936** (všechny typy vč. červených knížek), pokud není v těchto občanských průkazech doba platnosti vyznačena konkrétním datem a tato již uplynula.

I u těchto občanských průkazů je však potřeba dbát na to, aby obsahovaly aktuální údaje. Občan je povinen požádat o výměnu tohoto občan-

ského průkazu v případě, že dojde ke změně stavu (např. ovdovění) nebo ke změně údaje o trvalém pobytu. Důvodem výměny občanského průkazu je rovněž změna podoby držitele občanského průkazu. Pokud již fotografie v občanském průkazu neodpovídá současnému vzhledu držitele, občanský průkaz ztrácí průkazní moc a je ve vlastním zájmu jeho držitele, aby předešel nepříjemnostem a podobu v občanském průkazu aktualizoval vyřízením nového občanského průkazu.

Odbor vnitřních věcí MěÚ Nový Jičín

Poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů

Upozorňujeme občany s pololetní sazbou na blížící se termín splatnosti poplatku za komunální odpad, který je stanoven obecně závaznou vyhláškou města Nového Jičína a to do 30. 9. 2008. Do tohoto termínu musí splnit svou poplatkovou povinnost všichni občané s trvalým pobytem v Novém Jičíně (za děti jejich rodiče), dále cizinci s povolením k trvalému pobytu ve správním obvodu města a vlastníci stavby určené k individuální rekreaci, kteří nemají trvalý pobyt ve městě Nový Jičín.

Případné změny (narození dítěte, změna trvalého pobytu či úmrtí) je nutné nahlásit finančnímu odboru Městského úřadu Nový Jičín, 1.patro, č. dveří 107.

Poplatek je možné uhradit buď poštovní poukázkou **na poště nebo** v hotovosti **na pokladnách MěÚ Nový Jičín, Divadelní 3 a Masarykovo náměstí 1.,** nebo **převodem na účet města Nového Jičína u KB číslo 19-326 801/0100 s uvedením variabilního symbolu a výše částky. Sazba poplatku podle obecně závazné vyhlášky činí pro rok 2008 456 Kč/osobu/rok.**

Sandra Trávníčková,
finanční odbor

Další obnovená studánka

Zalesněný kopec na východ od našeho města zvaný Puntík, který je bohatý na drobné vodní prameny, nabízí turistům, jdoucím po červeně značené trase, ale i těm, co si chtějí odpoledne jen tak vyjít do poklidné přírody, další místo pro spočinutí a občerstvení. V minulém měsíci skupinka nadšenců z popudu Klubu rodáků a přátel Nového Jičína upravila k nepoznání prostor už zapomenuté a zdevastované studánky zvané U mlýnků. Důkladně vyčištěná studánka, nabízející vždy pramenitou vodu, dvě parkové lavičky včetně stolu, malá kamenná terasa, upravený přístupový chodník a jedna

zvláštnost překvapí dnešního návštěvníka. Tou zvláštností je vzácné kamenné koryto nesoucí letopočet 1808. A právě dvousté výročí chvíle, kdy neznámý sedlák umístil při polní cestě u vodního zdroje tento dnes už málo kde dochovaný artefakt, sloužící k napájení dobytka, tak toto výročí bylo inspirací pro technicky náročné stěhování pultového kamene ze zcela zapomenutého 600 m vzdáleného místa na „denní světlo“. Při malém letním setkání členů Klubu rodáků na tomto místě v úterý 26.srpna bylo poděkováno těm, kteří věnovali celkem téměř sto hodin na realizaci jistě záslužného záměru. Byli to ing. Miroslav Šrámek, Václav Vrba, Josef Volek i autor tohoto článku. Významná byla podpora Technických služeb města. Sympatické je, že se ihned nechali inspirovat zruční návštěvníci a obnovuje se i tradice umísťování vodních mlýnků. Na závěr ještě pro ty, kteří popisované místo na kraji lesa ještě neobjevili: nejpohodlnější cesta vede známou trasou od školy v Žilině po červené značce, která po 1,5 km odbočí vpravo a pak zbývá už jen 250 metrů. A komu zůstanou síly zdolat následující krátké stoupání po červené, dorazí po necelé čtvrthodince k dnes už hojně navštěvované Mariánské studánce, obnovené před dvěma lety.

Pavel Wessely

OD VÁS

Vážení čtenáři, v této nově zavedené rubrice bychom rádi zveřejňovali příspěvky od vás, občanů Libhoště. Tyto příspěvky se můžou týkat prakticky všeho, co vás napadne, a o co budete mít chuť se podělit se čtenáři Libhošťského zpravodaje. Mohou to být, například, zážitky z cest či dovolené (jako následující příspěvek), nebo jenom obyčejné příběhy či zážitky z každodenního života. Budeme rádi za jakoukoliv snahu a odezvu.

Redakce LZ

Irsko - Limerick

Jana Rozsková

Na konci června jsem se s kamarádkou vydala do Irska, přesněji řečeno do města Limerick. Nejely jsme zde čistě za prací, těšily jsme se, jak na chvíli vypadneme z našich vesnic a životů, naučíme se jazyk a něco zažijeme. Limerick je třetí největší město v Irsku. Leží při ústí největší irské řeky Shannon, ale je to ústí docela osobité – Limerick je sice mořský přístav, ale řeka teče ještě 97 km shannonským ústím, než se dostane do volného moře. Ovšem až do Limericku zasahuje mořský příliv a odliv. Každý den, když jsme šly do města, řeka byla jinak vysoko. Limerick zažil mnoho fází bouřlivé historie. Je zde tedy

plno historických budov, jako King John's castle, St. Mary's Cathedral atd. Za zmínku stojí místní rugby tradice a hodně známá Limerick University, nejznámější v Irsku. Limerick má asi 80 000 obyvatel a leží asi 25 km od města Shannon, kde se nachází Shannon International Airport. Letecké spojení Krakow - Shanonn. Letenky jsou velice levné se společností Raynair. V Limericku bylo v posledních letech rekonstruováno a opraveno mnoho budov, ulic a cest, a přijíždí sem tedy čím dál víc turistů.

Irsko je země, kterou zatím nedokážu přesně popsat. Je to jako v Anglii, ale není. Jsou to ty domky jako v Anglii, ale ne zcela stejné. Ve čtvrti, kde jsme bydlely, bylo podivné ticho. Každý jezdí autem, nikdo nejde po chodníku, jenom ti, co si jdou zaběhat. Občas si někde děti hrají. Není nikde slyšet štěkot psů a hrčení sekaček a traktorů, což je asi způsobeno tím, že jsme bydlely ve městě, i když to tam tak nevypadalo. Všude jsou upravené domky a maličké zahrádky. Žádné paneláky, žádné rozbořené, opuštěné budovy. Všecko je tu tak nějak dokonalé. Až mě to přijde, že ti lidé v těch domečkách nežijí, jenom tam přijdou na noc a srovnají fotky svých blízkých na políčkách, které jsou vidět v oknech z ulice. Působí to na mě tak dokonale, až mrtvě. V prvních dnech jsme bydlely u známých, a tam to bylo to samé, ne-li horší. Jejich dům stál v bohatší čtvrti a tam to bylo teprve jako v pohádce. Člověk se bál šlápnout na trávník, aniž by se bál, aby se to všecko nerozplynulo. Ve městě, myslím tím v centru, je živo. Je tu hodně polsky mluvících občanů a kupodivu jsou zde i polské obchody, internetové kavárny, solária, atd. Místním se nedá upřít jejich všudypřítomná zdvořilost a úsměv za každou cenu, otázka je, zda to myslí opravdu vážně. Myslím, že úplně ne, ale je to pořád lepší, než aby se na nás mračili, jako leckdy u nás. Zásada číslo 1 je pořád se usmívat, hlavně u pracovních pohovorů a žádostí o místo. V centru to vypadalo hodně podobně jako u nás. V Limericku mě centrum připomínalo centrum Brna. Hlavní nákupní třídou je O'Connel St., kde se nachází plno fast foodů, obchodů, kavárniček a pubů. Fast foody jsou zde obzvlášť oblíbené, Mc'Donnald tam byl třípatrový a neustále narvaný. Plný maminek s dětmi, co si vyrazily na nákup a samozřejmě do „mekáče“. Bylo zde plno obchodů, ale móda je tam, dle mého názoru, otřesná. Stačilo se rozhlédnout po ulici. Většina žen tam chodí v jakýchsi teplákových soupravách, docela populární jsou tam gumáky. Co se mi ale líbilo, byly maličké obchůdky, kde se prodávaly třeba šicí potřeby, v jiném zase bavlnky, v jiném povlečení a prostěradla, atd. Na nákupy jsme chodily do Tesca, které bylo levné, a tam nás zaujal automat na zaplacení zboží. Člověk přišel k pásu, kde ale neseděla prodavačka, ale byla tam jenom obrazovka, ke které se přiložilo zboží tou stranou, kde je čárkový kód. Kód byl snímán a zboží se pokládalo na pás, který jel. Pak se stisklo na dotykovém displeji Cash a naházely se peníze dovnitř jako do telefonní budky. Pak vyjel lístek nebo automat ještě vrátil peníze. Takovýto systém by u nás asi moc nefungoval. Za zmínku stojí i irské hospody, Irové jsou milovníci hospod a piva. V Irsku je to slavný Guinness.

Nejvíc mě ale mrzí, že jsme neměly možnost vidět venkov. Je tam určitě krásně. Co se týče historických budov, tak ty mě dost zaujaly. Ve městě se nachází mnoho kostelů a katedrál (např. St. Mary's Cathedral), bohužel jsou otevřeny třeba jen v neděli na mši. Taky jsme navštívily slavný normanský hrad King's John Castle. Tam mě teda zarazila železná moderní stavba muzea, která byla v hradu jakoby zabudovaná, samotný hrad je velice malý, ale je z něho nádherný výhled na Limerick, hlavně na centrum, a na moderní část Limericku. Měly jsme i možnost zhlédnout irskou svatbu, kde bylo plno hezky oblečených hostů, a taky pravý, břichatý Skot. V Limericku je i mnoho moderních staveb, mnoho skleněných budov, kde si můžete pronajmout apartmán s nádherným výhledem. Taky jsme zažily ragbyový zápas. Limerick je považován za domov irské rugby. V neděli jsme šly na procházku a snad celý Limerick v modrých dresech šlapal na stadion.

V Limericku se mi líbilo a dokázala bych tam snad i delší čas žít, líbí se mi ten ponurý nádech, způsobený hlavně počasím, ale také i samotnou atmosférou města. Na druhou stranu se mi nelíbí ta dokonalost v bydlení a velice mi chyběla zahrada a prostor. Pokud pojedu příští rok zase do zahraničí, tak budu zase uvažovat o Irsku.

Limerick z Limericku?

Když jsem do Irska odjížděla, tak jsem byla upozorněna, že v českém jazyce se vyskytuje jakýsi slovní obrat, který souvisí s názvem města Limerick. A byla jsem požádána, abych zjistila, jestli je to pojmenováno opravdu podle tohoto města. A co vlastně tím limerickem myslím? Limerick je pětiveršová říkanka, v níž se první dvojverší rýmuje s veršem posledním, odděleným dvěma kratšími a jinak rýmovanými verši vnitřními. Nejznámějším autorem limericků je Edward Lear, který žil v druhé polovině 19. století a napsal 212 limericků. Zde je ukázka jednoho z jeho veršů.

*There was an Old Man of the West
Who wore a pale plum-coloured vest;
When they said , "Does it fit?"
He replied, "Not a bit!"
That uneasy Old Man of the West.*

Příklad českého limericku:

*Byl jeden starý pán v Singapuru
dělal si sekyrou manikúru
Když mu prsty padaly,
řekl: „co jste čekali?“ .
dělám-li sekyrou manikúru*

Bohužel jsem ale nepřišla na žádné důkazy, které by svědčily o tom, že Limerick dostal jméno podle města Limerick, i když je to velice pravděpodobné. Možná, že češtináři o tom vědí více, potom se omlouvám za svou neznalost.

KULTURA A SPOLEČENSKÉ DĚNÍ

Libhošťané na fotografiích ve významných životních a společenských situacích

Ze života starých Libhošťanů

V tomto čísle zpravodaje uveřejňujeme fotografii, která je charakteristická pro období daleko „předtelevizní“. Setkávání rodin s posezením na zahradě bývalo dříve naprostou samozřejmostí. Fotografie byla pořízena na zahradě rodiny Františka a Marie Hanzelkových č.p. 261 na horním konci „Za Hum-

ny“ v roce 1928. V pozadí je dobře vidět krajina „Na Salaši“ s výběžkem Panského lesa. Fotografii redakci daroval **pan Martin Šindlář** z Nového Jičína, který bedlivě sleduje vše, co se píše v našem zpravodaji o historii Libhoště, a moc nám fandí. Je totiž původem Libhošťan, jeho otec byl dlouhá léta prodávčem v Kovomatu na novojičínském náměstí. Společným úsilím Aloise Řeháka a Marie Hanzelkové se podařilo zjistit osoby na fotografii:

(1) Ženu se nepodařilo identifikovat, pokud ji někdo znal, sdělte nám to, (2) Terezie Šindlerová, rozená Hanzelková, (3) František Hanzelka, její bratr, (4) Marie Štěpánová roz. Hanzelková, sestra Fr. Hanzelky, (5) Adolf Štěpán, otec Marie Šubové, (6) Marie Šubová, roz. Hanzelková (teta Martina Šindláře), (7) Marie Hanzelková, manželka Františka Hanzelky, (8) Oldřich Hanzelka, pozdější hudebník na bicí, hrál také na cimbál, (9) Bedřich Blažek, pozdější obchodník, (10) František Hanzelka z Podmokel, železničář, legionář, (11) manželka Františka Hanzelky, legionáře. Další čtyři zůstávají pro nás neznámí.

Omluva: V minulém čísle zpravodaje bylo pod fotografií Jana Blažka omylem uvedeno jeho přízvisko jako „Gvelbař“. Správně mělo být „Chalupář“.

Na návštěvě u malíře Miroslava Hanzelky

Petr Horák

Během pouťového víkendu a pondělí 28.7. se opět po dvou letech v Libhošti se svou tvorbou představil místní výtvarník, pan Miroslav Hanzelka. Samostatnou výstavu, kterou tentokrát v reprezentativních prostorách libhošťského Fojtství doplnily i ukázky suchých květinových vazeb z dílny květinářství Petra, zhlédlo mnoho zaujatých návštěvníků. Jejich zaujetí nebylo dílem náhody, neboť výstava to byla výjimečná hned v několika ohledech. Miroslav Hanzelka zde představil široké veřejnosti svá plátna i sochařské práce. Byla to díla tvůrce, který po odchodu na penzi věnuje takřka veškerý svůj volný čas umělecké práci, který studiem kunsthistorie a pláten, vystavených v galeriích po celé Moravě, kultivuje nejen vlastní vkus, ale i uměleckou techniku. Byla to také díla, námětově čerpající z bezprostředního okolí našeho společného domova, krajiny podbeskydí, nebo populární obrázky půvabných květinových zátiší. „I do svých realistických obrazů, například květin, se snažím vkládat moment určitého tajemství, něčeho, co by přimělo lidi přemýšlet,“ prozradil sám výtvarník. Poukázal tím na svou základní uměleckou tendenci a snad i na důvod, proč by si měl divák na jeho výstavu najít cestu. Hanzelkovy obrazy se skutečně vyznačují přítomností snové reality, a za jejich pečlivým provedením se skrývá především neutuchající, životodárná radost z umělecké

tvorby. Je nám to málo? Hanzelkovi ano. Malíř si byl navíc vědom jedinečnosti své libhošťské výstavy i zodpovědnosti, kterou s sebou přináší vystoupení před „domovským“ publikem, a proto mezi 26. – 28. červencem shromáždil v prostorách Fojtství dosud nejobsáhlejší kolekci svých výtvarných děl. Úctyhodné číslo asi sedmdesátí instalovaných artefaktů téměř dvojnásobně převyšovalo počet děl instalovaných na jeho dosavadních výstavách. Návštěva té libhošťské byla tedy nejen jedinečnou příležitostí k seznámení s dílem tvůrce, který již ve svém oboru získává jisté renomé, ale především možností setkání s člověkem, který světem chodí s otevřenýma očima, svůj pohled umělecky zachycuje a předkládá k veřejné diskusi. A taková setkání, myslím, nejsou nikdy marností.

Pana Miroslava Hanzelku jsme si dovolili navštívit přímo v jeho ateliéru. Výtvarník ochotně odpovídal na otázky, týkající se jeho tvůrčího života, uměleckých začátků, současnosti i výhledů. Chcete-li, navštivte pana Hanzelku s námi...

Dozvěděl jsem se o Vás, že základy výtvarné techniky jste získal v ateliéru Joži Špurka v Libhošti. Mohl byste nám život ateliéru přiblížit?

Je to pravda, scházeli jsme se, ale to bylo ještě před válkou, kam jsem šel v šedesátém druhém roce. Mladí se tam scházeli. Špurek fotil, maloval, sbíral známky. Byl to takový dobrý člověk, zdravotně postižený po úrazu, když na vojně spadl z postele. Byl tedy invalidní důchodce, ruku si při malování musel podpírat. Taky proto maloval od levého horního rohu a pak pokračoval až do pravého spodního rohu plátna, takže nemaloval tak jako já, že vzal štětec a začal malovat po celé ploše. Ovšem maloval opravdu velice dobře, jeho velkým vzorem byl krajinář Chitussi. Poněvadž si potřeboval i finančně přilepšit na důchodě, věnoval se tvorbě na zakázky. To vedle k sousedům Horutovým jezdili z Německa kluci od paní Horutové, kteří přiváželi obrazy takových ježků, a Joža, aby se uživil, tak maloval tady tyto ježky, nejvíce do dětských pokojů. Ježků namaloval snad stovky, taky je po stovce prodával. S takovým ježkem si ale hrál hodně dlouho, maloval olejem. Nedávno jsem dostal do ruky jednoho ježka, kterého mi nechali restaurovat jedni lidé, a musím říct, že je to pěkné, taková naivní malba, pro děti ale vhodná.

Jal vypadal Špurkův ateliér?

Joža Špurek bydlel na horním konci, ten takzvaný ateliér měl v takové malé místnůstce. Poté, co jsem poznal manželku, vždycky poznala, že jsem byl u Špurka, protože v té malé místnosti se hodně kouřilo a pilo, většinou jabčák, třešňové víno a tak. My mladí jsme se tam rádi scházeli. Chodili jsme tam asi hlavně za zábavou, ale co se týče umění, Joža člověku všechno vysvětlil, pár obrazů jsem namaloval přímo u něho a docházel jsem k němu až do vojny.

A nebyl jste jeho jediným žákem... Čemu vás Špurek učil?

On tě třeba seznámil s postupy při míchání barev a jejich užití, třeba při malbě oblohy, která je nejvíc modrá nahoře, postupně světlá a u horizontu je skoro bílá. Učil mě taky zákonitostem perspektivy. Joža uměl krásně namalovat přírodní motivy, pamatuji se hlavně na jeho jeleny nebo koně. Ty maloval asi i proto, že po nich byla velká poptávka. Také maloval Tatry, Alpy. To vše na můj vkus moc fotograficky, jeho obrazy byly skoro jako fotky. Já jsem se snažil už malovat trochu hrubším štětcem, impresionisticky, i v barevném pojetí. A to mi vydrželo dodneška.

Ze skupiny kolem Joži Špurka se ještě někdo malbě věnuje dodnes?

Ano, věnuje. Vlasta Indráková, rozená Bartošová, ta snad nejvíce, pak Mira Špurek, jeho bratr.

Jak se v průběhu vaší umělecké činnosti vyvíjely vaše preference v užívání druhů barev a materiálů?

Tak vodovými barvami jsem maloval jen ve škole. Hned u Joži jsem začal malovat olejovými barvami, rodiče nebo já sám jsem si koupil ty tzv. mánesky, které mám dodneška, protože některé barvy se používají velmi zřídka. Je to asi tři roky, co jsem měl – a dosud mám - potíže s hlasivkami, měl jsem zápal plic a dostal jsem taky malinké astma. Začalo mi tedy dělat potíže malovat olejovými barvami, protože terpentýn přece jenom trošičku zapáchá, a tak jsem přešel na barvy akrylové. Je to v podstatě stejné, nezapáchá to, rychleji to zasychá, a když se tomu dá závěrečný bezbarvý lak, tak je to snad stejně trvanlivé jako ty olejové malby. Takže už asi tři roky maluji akrylovými barvami. Olejové barvy jsem úplně odložil. Sáhnu po nich jedině tehdy, když mi někdo donese restaurovat nějaký starý obrázek.

Měl jste tedy období zvýšené či naopak utlumené tvůrčí činnosti... Čím jste se nechával inspirovat?

První obrazy jsem maloval po vojně, tehdy jsem něco poprvé i prodal, tak za dvě, za tři stovky... Potom, když jsem postavil dům, tak jsem si namaloval pár obrazů k jeho vyzdobení. Nebo jsem se inspiroval krajinou. Manželka bydlela na Slovensku, a tak jsem namaloval velký obraz povodí Váhu, který vystavuji a vlastním doposud. Povodí Odry mne taky zajímalo. Inspirovat se snažím hlavně z přírody, ale ta mě v poslední době přestává trochu bavit. Spíše se zaměřuji na abstraktní malbu. To je postup, vývoj, jestli se podíváte na jednoho nebo druhého velkého malíře, i když já nejsem velký malíř (smích), vyvíjejí se podobně. Přistupuji tedy spíše na abstraktní tvorbu, hlavně se zaměřuji na takové geometricky laděné obrazce, které doplňuji nějakými zážitky a momenty, které mě zaujmou. Ale nejvíc ze všeho maluji kytky, které mám strašně rád. Je to moje největší hobby, dělám je s chutí. Dám si třeba kytičku na stůl a kreslím. Lidé obrazy kyték také hodně chtějí, cenově se takový obraz dostane třeba ještě do tisíce korun, což je dostupné. Ale já naštěstí obrazy pro

peníze prodávat nepotřebuji. Abych řekl pravdu, malováním bych se dneska ani živit nechtěl.

Když se ohlédnete za svou uměleckou cestou, dá se říct, že v současnosti je vaše práce vůbec nejintenzivnější?

To každopádně je. Na malování mám dost času a stalo se pro mě drogou a zábavou. Já každý volný čas využiji k malbě. Utvořil jsem si svůj pevný denní režim. Večer si vždy nahraji na videokazetu hodinové detektivky, ty si ráno od sedmi, do osmi pouštím, a pak od devíti hodin do oběda maluji nebo dělám sochy ze dřeva.

Dopoledne věnujete tedy pravidelně malbě. Napadá mě, že je právě deset hodin. Neruším?

Ne, ne, (smích) dneska jsem potřeboval vysadit. Teď jsem maloval dlouho v kuse, potřeboval jsem připravit další obrazy na výstavu do Frenštátu. Teď si udělám nějakou sochu, potom potřebuji opravit střechu, taky se snažím pracovat na zahrádce. Pořád hledám nějakou práci.

Máte taky nějaké své umělecké vzory?

Ano, mám hodně vzorů, ale nikdy je nekopíruji, inspiroji se jimi. Pan Satina z Ostravice, pan Valášek, znám také pana Krhuta Rožnova pod Radhoštěm, líbí se mi taky tvorba pana Hartringra nebo ostravského malíře Vladimíra Neuwirtha, pak pana Riedla z galerie Mlejn, pana Pavlíňáka z galerie Chagall. Z klasických autorů je to pak Chittusi, Antonín Slavíček, ti mě ovlivnili hlavně v mládí. Dneska čerpám třeba z dějin umění a také z návštěv galerií. Mohu říct, že znám galerie od Luhačovic přes Přerov až po Přívoz, kde jsem vystavoval také dvakrát v galerii Mlejn. V galerii Chagall mě taky velice dobře znají, zvou mě na každou výstavu do Karviné, do Brušperku.

Tvoříte každý den. Co vám přináší více uspokojení, samotná tvorba, okamžiky, v nichž vytváříte něco nového, chvíle práce a zrodu uměleckého díla, nebo vlastní výstavy, kde se nad svým uměním setkáváte s druhými lidmi, debatujete a můžete je třeba i do světa vašich obrazů uvádět?

Každopádně nejvíc mne uspokojuje, když maluji obraz a daří se mi. To mne chytne takový amok, zčervenám v obličeji, cítím, že jsem rozrušen a zaujat. Vyvrcholení je, když se vám daří. Na takovém obraze je to také vidět, protože to je obraz, který namalujete za poměrně krátkou dobu, ale ten obraz vás chytí a ruka vám jde sama. Když maluji třeba nějaké obrazy na objednávku, obrazy měst například, už je to pro mne vcelku nezáživná práce, už nechytnu ten správný tah, tak jako chytanou saze v komíně, malujete a vůbec se nedíváte na čas, manželka vás volá k obědu, ale vy jedete pořád dál a voláte: Počkej, já jsem tady chytil saze (smích)!

Ta druhá věc mne taky těší. Když člověk prezentuje své dílo na výstavách a lidem se líbí, má z toho dobrý pocit. Na výstavách mám knihu návštěv,

je tam snad asi dvě stě pochvalných ohlasů. Ani jeden záporný, ale ten bych snad právě někdy i potřeboval.

Zamýšlíte se nad názory a ohlasy návštěvníků vašich výstav. V jakém smyslu?

Samozřejmě se nad připomínkami lidí zamýšlím. Hlavně se jedná o názory na ty novější abstraktní obrazy, které mohou někomu připadat nesrozumitelné.

Předpokládám, že prvním hodnotitelem vašich děl je manželka. Jakým je kritikem, shovívavým, nebo naopak náročným?

Je to velmi náročný kritik. Já vždycky namaluji obraz v hrubých rysech, donesu ho do obýváku a čekám na reakci manželky. Ona se mnou jezdí po galeriích a opravdu do důsledku ví, který obraz by se chytil nebo nechytíl.

Jak vypadá váš ateliér a práce na obraze?

Maluji ve sklepech, většinou vestoje. Hrubým štětcem nejprve udělám ná-kres. Přitom nejlepšími obrazy bývají ty, které namaluji jedním tahem, třeba za jedno odpoledne, a pak se k nim ještě několikrát vrátím. Jinak maluji obraz třeba týden, čtrnáct dní, podle náročnosti.

Je mezi návštěvníky výstav zájem i o koupi obrazů? Loučíte se se svými výtvoři s těžkým srdcem?

Mezi lidmi je velký zájem především o menší obrazy kytickek. Prodejem obrazů si přivydělávám na pořizování rámců, protože jen z důchodu bych si to opravdu nemohl dovolit. Ale s prodejností je to různé. Během své výstavy v Novém Jičíně jsem třeba neprodal ani jeden obraz, na Starém Jičíně jeden, takže zbohatnout se na tom nedá. Každého obrazu je mi líto, mám-li ho prodat. Nerad dávám zejména stará plátna, která mám spojena s osobními vzpomínkami.

Máte představu o tom, kde všude vaše obrazy visí?

Samozřejmě různě po okolí, taky mám mnoho obrazů u synů. Nedávno jsem sousedovi prodal nebo skoro dal tři obrazy do New Yorku, pak také visí v Praze na Barrandově, jeden obraz Nového Jičína posílala také jedna paní svému synovi do Austrálie. Obrazy jsou tedy, dalo by se říct, po celém světě, ale samozřejmě nemám zastoupení v galeriích, snad jen v ostravské galerii Mlejn, kde každý, kdo instaluje výstavu, musí udělat malý obrázek.

Zkusme se vrátit k nedávno proběhlé výstavě v Libhošti. Byl jste spokojen?

V Libhošti jsem vystavoval proto, že mi mnoho mých kamarádů říkalo: Vystavuješ po všech místech okresu a kraje a tady už jsi dlouho výstavu neměl. A pak jsem také věděl, že se na pouť do Libhoště sjíždí mnoho lidí, a chtěl jsem ji o výstavu obohatit. Vešel jsem ve styk s místním květinářstvím, s Petrou Blažkovou, a na společné výstavě s ní spolupracoval. Navíc prostory

místního Fojtství jsou mimořádně pěkné a je škoda, že po celý rok nevyužít. Výstavu jsme instalovali a já myslím, že byla velice úspěšná, pár drobnějších obrázků se dokonce prodalo a já jsem zvláště rád za to, že je koupili místní. Hodně obrazů šlo ovšem i do Sedlnice a okolních vesnic. Výborná byla taky spolupráce s Petrou Blažkovou.

Na druhou stranu mě trochu zamrzelo, když šli v neděli lidé z kostela a na výstavu dorazili jen čtyři z nich. Odpoledne se ale vše rozběhlo, přišlo hodně lidí, výstava se jim líbila a mnoho z nich napsalo do pamětní knihy spoustu pěkných věcí. Potěší vás to stejně jako pocit, že pro Libhošť můžete něco udělat.

Jaké jsou Vaše další umělecké cíle? Čeho byste ve svém oboru chtěl ještě dosáhnout?

Chtěl bych se zaměřit spíše na tu abstraktní tvorbu. Vývoj mnoha umělců vychází z realismu a směřuje k abstrakci, často končí „patlaninami“. Tak já bych chtěl taky „patlaninami“ skončit, ale „patlaninami“, které by se líbily lidem. Už nyní se i do svých realistických obrazů, například květin, snažím vkládat moment určitého tajemství, něčeho, co by přimělo lidi přemýšlet. Pokročit bych chtěl taky v sochařské tvorbě, ale poněkud mi v tom brání zvýšená prašnost

při této práci. A samozřejmě si přeji, aby mi pokračování v tvorbě neznemožnily zdravotní problémy.

Sdílím vaše přání, pane Hanzelko, a děkuji za Váš čas a rozhovor.

Nesporným impulsem pro Hanzelkovu novodobou tvůrčí etapu byla jeho účast na mimořádně úspěšné „Výstavě výtvarných prací místních umělců – amatérů“, konané pod záštitou Osvětové besedy v Libhošti v září roku 2000. Miroslava Hanzelku povzbudila příznivá odezva návštěvníků natolik, že svou tvorbu mohl už čtyři roky nato prezentovat na první samostatné výstavě v ostravské galerii „Mlejn“. V roce 2005 otevřel tamtéž další jeho výstavu uznalými

slovy akademický malíř Vladimír Neuwirth. V tomtéž roce odešel Hanzelka na penzi, což mu umožnilo cele se oddat umělecké práci. Frekvence výstav se tedy v přímé úměře k času, stráveného s paletou či řezbářským nářadím v ruce, navýšila. Roku 2006 vystavoval na libhošťském Fojtství a rok poté v novojičínské Městské baště. Letošek je z hlediska početnosti Hanzelkových výstav zatím rokem neplodnějším; jeho obrazy byly k vidění v galerii „Rubín“ na Starém Jičíně, v novojičínských výstavních prostorách Staré pošty či naposled opět na místním Fojtství. Pro ty, kteří všechny dosavadní příležitosti propásli, nebo mají chuť se s obrazy Miroslava Hanzelky setkat opětovně, bude určena instalace ve Výstavní síni Albína Poláška, zřizované Domem kultury města Frenštát pod Radhoštěm. Výstava tam bude zahájena vernisáží ve středu 3. září od 17:30 a potrvá do 26. září. Tento článek vnímejte tedy prosím nejen jako navštívenku výtvarníka Miroslava Hanzelky, ale i jako jeho osobní pozvánku na toto, doufejme, že zdaleka nikoli poslední, veřejné představení jeho tvorby.

S využitím dobových novinových článků a propagačního materiálu, zpracovaného Oldřichem Sobkem.

Lašský koutek

Připravuje Oldřich Sobek

Starolašská svatba v Libhošti

Dokončení Obraz 3.

Výstup 1.

Scéna: Starobylá lašská hospoda se šenkem.

Osoby: Hanka, dcera hospodského, strýc Jan

Hanka: */Utírá stoly a zpívá si/*

1. V tym proskovskym černym lese, tralala,
švarné děvča travu seče, tralala.
1. Jak nažalo navazalo, tralala,
po lese se ohlíдалo, tralala.
2. Spatřilo tam myslivečka, tralala,
polesneho mladenečka, tralala.
3. Hdo ti kazal travu žití, trala,
Dyž ty musíš se mnu jítí, trala.

Strýc Jan: */Sedí na lavici za stolem a popíjí z komínku. Viditelně je ve veselé náladě/.*

Výstup 2.

Osoby: Hospodský a předešlí:

Hospodský: */Vchází do šenku/:* Toš co Jane, hodně si vybral, dyž si ráno dělal to mýto při svadbě?

Jan: Hodně – hodně, špatne to něbylo. Ženich se panečku něchal vidět a ostatní svadebčane též.

Hanka: Dyť ich bylo, cely pruvod, jak šli do kostela od něvěsty s tu našu muziku. Tatinku, ež ja se budu vdavat, to musí tež hrat' muzika do kostela ai z kostela, a potem cely děň.

Jan: A natisk maju ti naši muziganti něska jakse patří.

Hospodský: Šak tež převratili paruf kominkuv te zednicke. Škoda, že už něhraje s nima stary Škarka. To byl muzigant! Ten hraval ve Vidňu u Štrauza. Z jeho kapelu byl v Moskvě, myslim ai v Londyně a v Budapeštu a hdě indě. Je to panečku pro Liboš velke vyznamenani, že měl takeho muziganta.

Jan: Baj tak. S tym se němože tak honem pochvalit' žadna obec kolem dokola.

Hanka: Co pravitě strýce Jane na teho ženicha?? Takeho synka tež by si chcela namluvit', ale něvim jak.

Jan: Či něviš děfča jak se to děla? No, zajdi tam, k tětce kořenařce Hanzelkove na Jadrošku, jak i pravja u Bednařu. Ta ti navaři laskavca. Temu, kereho maš rada ho daš vypit'. To musi byt' ale tak, aby un to něvěděl, co pije. Jak to vypije, toš za tebu potahně jak švab za pivem.

Hospodsky: Něbav mi hu, viš že ma telko prace!

Jan: Nalej mi tam ešče kapku a němyl nas! Ja si Hanku namluvat' něbudu, na to už sem stary. Ale poradiť i možu – ni?

Hanka: Ale tatinku, dyť sem už hotova. Svadebčane by už bai mohli přijit'.

Hospodský: Tobě už něnaleju! Maš něska dost! Buděš za chvilku jak pantok. */Odchází/.*

Jan: Nalej mi ty Hanko ešče jednu, povim ti za to něco veseleho. Jak si jeden hajny šňupnul.

Hanka: Naleju vam. */Jde nalít/.* Toš povědajtě!

Jan: To byl hdysi stary hajny v panskym lesu, šak ti nejstarši Liboščane se na něho ešče pamatuju. A ten hajny strašně rad šňupal. Raz teš šel do lesa dohlednuť na lidi. Sadilo se na bernackem rubisko. Nadavat' un uměl eš se cely les třepal. Dycky, dyš se tak dopalil, tož dostal chuť na šňupec, aby se uklidnil. Tenkrat' se tež skrz cosi dopalil na lidi a teš si chcel pro uklidnění šňupnuť. Hleda po kapcach, ale sňupak nihde. Zapoměl ho doma. Ale mily hajny hned si věděl rady.

- Hanka: /*Zvědavě!*: Toš stryče a jak to dopadlo?
- Jan: No, vytahnul patronu, olovo vysypal a prach s patrony si vysypal na ruku místo šňupaveho tabaku a pořádně si šňupnul. No, bylo to dobré. Na desatu vytahně z kapce krajíc chleba. No a v chlebu, jak víš, je sem tam kamiček ze šroťáka. No, a jak si tak schuťu ukusuje, naraz gřaň! Zrovna na kameň, eš iskry vyskočily. A kerasi ta iskra mu vyskočila zrovna do nosa a bac! Buchlo to jak z kanona! A viš co se stalo? Uletěl mu nos a palec u nohy!
- Hanka: Ale stryče, dyť to něni možné?!
- Hostinský: /*Vrací se a poslouchá rozprávku!*.
- Jan: Jak by ni, dyš měl plný nos prachu. Stary hajny zabalil nos a palec do onuce a hajdy s nima do lčina k dochtorovi.
- Co čert něchcel, dochtor právě něbyl doma. Doma byla enem jeho roba. Ta temu hrubě něrozuměla. Ale hajny furt prosil, aby mu to přišla. Toš vzala jahlu a niť a pustila se do šit'a. Jak byla hotova, tož si oddychla a hajny teš! V tym se ta dochtorova chyti za hlavu a zalamentuje, dyš vidí, že mu přišla palec na nos a nos na palec. Ale hajny už to něchcel něchať vyparať, lebo to moc bolelo, a toš mu to něchala tak.
- A včil, dyš chce smrkať musí vyzuť boty a dyš chce stříhať nechty, toš ich stříha na nosu!
- Hostinský: /*směje se!*. To se ti povedlo, Jane. Řekni mi, hdě na to chodiš.
/Venku zazní pochod/.

Výstup 3.

- Osoby: Hudebníci, svatebčané a předešlí.
/Přichází hudba se svatebčany mimo nevěsty, ženicha, a rodičů.
Muzikanti hrají pochod, svatebčané chodí v kruhu a výskají. Na to se usadí a zpívají!/
1. Nėdavaj mě mamko, hdě su dvě, tři cery,
tajak bys mě dala mezi lucifery.
2. Nėdavaj mě mamko, hdě je cera s matku,
tajak bys mě dala řeznikum na jatku.
3. Ale daj mě mamko, hdě su dva, tři syni,
tajak bys mě dala mezi rozmaryny.
- Muzikanti: /*lhned spustí 3 staré lašské tance!*:
1. Hanačka
2. Požehnaný
3. Troják

Výstup 4.

- Osoby: Ženich, nevěsta a rodiče, předešlí.

Muzikanti: */ při spatření novomanželů spustí pochod. Svatebčané utvoří kruh, a ženich s nevěstou v kruhu tančí krátký valčík nebo polku/.*

Všichni: */Zpívají svatební píseň "U Jičína"/.*

1. U Jičína je olšina, pod ňu se točí
má černé oči, moja divčina.
2. Cos mi mila udělala, žes při oltařu,
před Božsku tvařu přísahala.
3. Nechcela sem, musela sem,
před oltař kleknuť, ručičky sepnuť, plakala sem.
4. Včeras měla z ruži věnec a neskaj už maš
a neskaj už maš bily čepec.
- 5 Včeras byla tatičkova, a neskaj už si
a neskaj už si Janičkova.
6. Včeras byla maminčina a neskaj už si
a neskaj už si žena moja.

2. Muzikanti: */Spustí ihned dva staré lašské tance. Předvádí podle možnosti skupiny 4-5 párů/.*

- 1.Štramberák
- 2.Šátečkový

Všichni: *Vesele se baví, popíjejí.*

Výstup 5.

Osoby: Kuchařky a předešlí.

Kuchařky: */Přicházejí na zábavu/.*

Muzikanti: */Hraje kratší pochod pro kuchařky, kuchařky tančí v kole svatebčanů, muži je střídavě vytácejí. Proveďte se jenom krátce/.*

Všichni: */Zpívají ve stoje u stolů ve skupinkách píseň "Lepší s mladým"/.*

1. Lepší s mladym v lesu drva ščipať,
eš ze starym peníze počitať,
aha mhm, peníze počitať.
2. Stary sedně vedle meho boku a počice,
kolik už ma roku,
aha mhm, kolik už ma roku.
3. Mlady sedně vedle meho lička,
a ščebece jak vlaštovička,
aha mhzm, jak vlaštovička.
4. Lepší s mladym mezi kameňama,
než ze starym mezi peřinama,
aha mhm, mezi peřinama.

Muzikanti: */Spustí poslední lašské tance/:*

1. Dráteník
2. Kohút

3. Kovářský
4. Metlový
5. Trnka

Všichni: */Usadí se za stoly/, probíhá volná zábava/.*

Jan: */Hlasitě, snaží se překřičet hlučnou zábavu/. A toš dyš stě tak veselí, tak vam ešče něco povím. /Všichni ztichnou, někteří se shluknou kolem něho/. Jedenkrát šel Valentin Černíkuš z lčína z jarmarku. Přidě do Sirkove a už z daleka vidí chlapa, jak si pytluje provaz na nohu, který měl uvazany na stromě. Furt sebu škubal, valal se po zemi a provaz na noze popravoval. Valentin byl z toho celý hlupý, co ten chlap s tím provazem na te noze dělá? Dyš přišel k němu, ptá se ho: "Na stryče co s tím provazem na te noze minitě?" Chlap zabručí: "Ale chcu se ověsit a něvim jak to udělat"? Mam doma ze ženu trapezi a cera mi dělá teš starosti, toš život něstojí za nic a lepší se ověsit." Valentin chvíli rozmyšlá a pravi: "Dyš se chcetě stryče ověsit, toš musíš ten provaz uvázat na krk a ni na nohu"! Ale stryc mu do toho vpadně: "Dyť sem ja ho už na krku měl ale němoh sem skrz něho dyšet a tak si ho važu na nohu". /Všichni se smějí/.*

Muzikanti: */Spustí poslední tance/.*

1. Hubičkový
2. Stolečkový
3. Mašina

/Při třetím opakování Mašiny jde opona dolů/.

/KONEC HRY/

KAM ZA KULTUROU

Bathory

Dne 22.8.2008 jsem zhlédla v kině v Novém Jičíně film Bathory. Nejnakladnější film v historii české a slovenské kinematografie, je tak trochu vyprávěný hororový příběh o tom, kdo obávaná čachtická paní vlastně byla. Jelikož jsem trochu slabá povaha a v životě jsem viděla asi jeden horor, tak jsem měla trochu obavu, jaký ten film bude. Taky jsem myslela, že ten film bude podle knížek, které jsem četla (Andrej Štiavnický), a ty byly dost brutální. Ale byla jsem překvapená, film byl skvělý a doporučuji všem. Je tam pár ostřejších scén, ale není to nic, co byste neviděli ve vaší oblíbené kriminálce. Ve filmu se objevuje snad všechno, drama, erotika, akce, horor (je to přece jenom typický velkofilm), ale film je odlehčený dvěma postavami mnichů, které hrají Jiří Mádla a Bolek Polívka. Bolek Polívka jako mnich Petr vypráví příběh hraběnky po celý film. Moc se mi líbilo herecké obsazení. Herci byli pravdu výborní a Anna Friel byla opravdu dobrá volba. Jediné, co mi vadilo, bylo mnou ze začátku

nějak nepochopené představy, nebo sny hraběnky, jakési obrazy (nebo vlastně koho), které se ve filmu objevovaly. Taky dabing byl trochu posunutý a předabovaní čeští herci, namluveni sami sebou, působili poněkud divně. To je asi tak ve zkratce vše. Líbí se mi ale, že příběh Alžběty Bathory je podán tak nějak rozumněji, skutečněji, a každý si může udělat svůj vlastní obrázek.

Máj

V těchto dnech vstupuje do kin očekávaný film a milostné drama Máj. O tomto filmu se v poslední době dost hovoří. Většina lidí tento film vidí jako pohromu pro český film. Nevěří, že by režisér a scénárista F.A.Brabec vytvořil podobně dobrý film, jako byla Kytice. Kytice má mnoho příběhů s koncem, ale Máj je jedna velká báseň a vytvořit nějaký děj je docela obtížné. V mnoha recenzích se můžete dočíst, že tento film je jenom snaha o vytvoření děje, že herci jsou nic moc a že F.A. Brabec nepracuje s textem, akorát ho pouze ilustruje do efektivních barevných obrazů. Já si myslím, že to zas až taková pohroma nebude, ale nevýhodou tohoto filmu je, že se očekává, že by to měl být dobrý film. Film Kytice totiž byl bezkonkurenčně jeden z nejlepších filmů, natočených u nás. Líbil se i v zahraničí. A to samé se asi očekává (nebo očekávalo?) od Máje. Myslím si, že to bude barevný, emotivní velkofilm, natočený ve stylu F.A. Brabce, a že bude na co koukat. Na druhou stranu od toho nečekám žádný zázrak (jako byla Kytice), ale za podívanou to stát bude. Uvidíme až po shlédnutí tohoto filmu.

Mamma Mia

Snad každý zná nesmrtelnou ABBU a její hity, které dodnes kolují po všech rádiích. Proto by si každý příznivec ABBY neměl nechat ujít muzikál Mamma mia. V hlavní roli se objevuje energická Meryl Streep a písničky od Abby jsou nepostradatelným doplňkem. V dalších rolích se objevuje například bývalý James Bond P. Brosnan jako jeden z kandidátů na otce. Děj je totiž docela prostý. Příběh vypráví o matce Donně a její dceři Sophii. Donna bývávala kdysi zpěvačkou, užívala života a jiných radovánek, ale nyní vede za pomoci Sophie malý hotel na řeckém ostrově Kalokairi. Sophie má den před svatbou a zrovna objevila starý matčin deník, ve kterém se Donna zmiňuje o třech mužích, kteří by mohli být její potenciální otci. Rozhodne se je tedy tajně pozvat na svou veselku, ale to netuší, jak tento skutek zamíchá s kartami, které se zdály být jasně rozdané. Všechny písně zpívají sami herci a jde jim to prý znamenitě. Proto se tedy těším na tento film, který slibuje pravou prázdninovou pohodu, energičnost a možná i romantiku.

Připravila Jana Roszková

INZERCE

**Centrum celoživotního vzdělávání, o.p.s.
Přemyslovců 834/4, 741 01 Nový Jičín**

nabízí

občanům nad 50 let z Nového Jičína a okolí studium ve vzdělávacím programu

UNIVERZITA TŘETÍHO VĚKU

Jedná se o dvouleté zájmové studium určené starším občanům především se středoškolským vzděláním.

Studium probíhá jedenkrát za 14 dní od 15.00 do 18.00 hodin v prostorách střední školy EDUCA na ulici Přemyslovců v Novém Jičíně.

Roční poplatek činí 2 500,- Kč (pro občany města Nový Jičín 1 000,- Kč).

Zahájení studia v říjnu 2008.

*

Studijní plán

1. semestr	Základy práce na PC I. Evropská unie	16 hodin 16 hodin
2. semestr	Dějiny Novojičínska Dialog s počítačem	16 hodin 16 hodin
3. semestr	Dějiny umění Základy práce na PC II. nebo cizí jazyk	16 hodin 16 hodin
4. semestr	Základy práva Zdravý životní styl nebo cizí jazyk	16 hodin 16 hodin

Absolventům studia bude vydáno Osvědčení o absolvování programu celoživotního vzdělávání „Univerzita III. věku“

Kontaktní informace:

Alena Demlová, Libhošť 394 (paneláky)

Tel.: 731 882 513

Email: demlovaal.educa@centrum.cz

SPOLEČENSKÉ OKÉNKO

Rozloučili jsme se

V úterý dne 5. srpna 2008 v chrámu Páně v Libhošti s paní

Eliškou Blažkovou,

která zemřela po krátké těžké nemoci ve středu dne 30. července 2008 ve věku 68 let.

Za zarmoucenou rodinu:

manžel Josef

dcery Jitka a Dagmar s rodinami
a ostatní příbuzní

V úterý dne 26. srpna 2008 v chrámu Páně v Libhošti s paní

Martou Horáčkovou,

která zemřela po dlouhé nemoci ve středu dne 20. srpna 2008 ve věku 80 let.

Za zarmoucenou rodinu:

dcery Jana a Miroslava s rodinami
synové Stanislav a Jiří s rodinami
a ostatní příbuzní

Libhošťský zpravodaj

Informační měsíčník pro občany Libhoště. Vychází za přispění MěÚ Nový Jičín. Číslo 09/2008 vyšlo dne 1.9.2008. **Vydavatel:** Občanské sdružení Osvětová beseda v Libhošti, IČO: 68921349. **Elektronická adresa:** zpravodaj@libhost.cz. **Odpovědný redaktor:** Aleš Hána. **Redakční rada:** Aleš Hána, Oldřich Sobek, Dagmar Michálková, Petr Horák, Marie Sobková, Marta Kvitová, Jana Roszková. Cena výtisku je 8,-Kč, čísla s přílohou 15,-Kč, roční předplatné 100,-Kč. **Administrace:** Marie Krumpachová, Libhošť č.7, 742 57, tel. 737 525 670. Uzávěrka každého čísla: 25.den v měsíci. **Tisk:** Tiskárna KONTEXT, s.r.o., Lidická 131/8, Nový Jičín, tel. 556 709 119.